EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 5.7.2021
[…](2021) XXX draft

2021/0176 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 av den 11 december 2013 vad gäller begränsningar av tillträdet till unionens vatten

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

I artikel 5.2 i förordning (EU) nr 1380/2013 om den gemensamma fiskeripolitiken[1] fastställs ett undantag som innebär att medlemsstaternas zon på tolv nautiska mil (territorialvatten) undantas från den allmänna regel om att unionsfiskefartyg har lika tillträde till vatten och resurser i alla unionens vatten som fastställs i artikel 5.1 i förordningen. Undantaget ger medlemsstaterna rätt att begränsa fisket i zonen på tolv nautiska mil till vissa fartyg. De begränsningar som medlemsstaterna infört på grundval av undantaget har minskat fisketrycket i de biologiskt mest känsliga områdena och har bidragit till ekonomisk stabilitet för det småskaliga kustfisket.

I artikel 5.3 i förordning (EU) nr 1380/2013 fastställs ett liknande undantag för vatten upp till 100 nautiska mil från baslinjerna för de av unionens yttersta randområden som avses i artikel 349 första stycket i fördraget. Undantaget gör det möjligt för de berörda medlemsstaterna att begränsa fisket till fartyg som är registrerade i dessa territoriers hamnar.

Undantagen gäller till och med den 31 december 2022 och syftet med föreliggande förslag är att sörja för att den särskilda tillträdesordning som fastställs i artiklarna 5.2 och 5.3 i förordningen inte upphör. Kommissionen föreslår en ändring av de relevanta bestämmelserna i förordningen i syfte att förlänga den period under vilken medlemsstaterna kan begränsa tillträdet till sina vatten enligt bestämmelserna.

Målen för den särskilda ordningen är fortfarande lika giltiga som under tidigare årtionden. Detta följer av det nuvarande bevarandetillståndet för många bestånd, kustvattnens fortsatta känslighet vad gäller bevarandeåtgärder och de rådande svårigheterna i kustområden som är starkt beroende av fisket och sannolikt inte kommer att gynnas av annan ekonomisk utveckling. Om den nuvarande ordningen ändras finns det en stor risk för att den balans som har uppnåtts sedan den särskilda ordningen infördes rubbas.

Förslaget syftar därför till att förlänga de nuvarande undantagen med tio år.

Därutöver föreslås en ändring av bilaga I till förordning (EU) nr 1380/2013. I bilaga I fastställs, för varje medlemsstat, inom vilka geografiska områden inom andra medlemsstaters kustband som medlemsstaten får bedriva fiskeverksamhet och vilka arter som den får fiska. Detta ändringsförslag återspeglar Förenade kungarikets utträde ur Europeiska unionen och ett gemensamt meddelande från Italien och Grekland till kommissionen av den 9 juni 2020 om italienska fiskefartygs tillträde till grekiska territorialvatten i enlighet med det bilaterala avtalet mellan de berörda medlemsstaterna. I enlighet med domen i mål C-457/18[2] bör de fotnoter som hänvisar till skiljeavtalet mellan Slovenien och Kroatien, vilket undertecknades i Stockholm den 4 november 2009, utgå ur bilaga I eftersom EU saknar behörighet i gränsfrågor.

[1] EUT L 354, 28.12.2013, s. 22.

[2] Dom av den 31 januari 2020, Republiken Slovenien mot Republiken Kroatien, C-457/18, EU:C:2020:65 , punkterna 102–104.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

Den rättsliga grunden för detta förslag är artikel 43.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget).

Enligt artikel 3.1 d i EUF-fördraget har EU exklusiv befogenhet att bevara havets marina biologiska resurser inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken. Eftersom förslaget avser ett område där unionen är ensam behörig, är subsidiaritetsprincipen inte tillämplig.Eftersom förslaget i första hand gäller en tidsbegränsad förlängning av giltighetstiden för en åtgärd som redan finns i förordning (EU) nr 1380/2013, föreligger inga betänkligheter vad gäller proportionalitetsprincipen.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Under andra halvåret av 2020 uppmanades medlemsstaterna att inkomma med information om de begränsningar de tillämpar på grundval av artiklarna 5.2 och 5.3 i förordning (EU) nr 1380/2013. Bidrag inkom från sexton medlemsstater och bekräftade att det finns behov av att fortsätta det nuvarande undantagssystemet utan ändringar. Det enda undantaget var en ändring av bilaga I till förordning (EU) nr 1380/2013 som begärts av Italien och Grekland avseende tillträde till Greklands territorialvatten i Egeiska havet, Joniska havet och Libyska havet.

I december 2020 lade vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen (STECF) fram en rapport om den gemensamma fiskeripolitikens sociala dimension[3]. I rapporten diskuteras bland annat huruvida de begränsningar som medlemsstaterna har infört i enlighet med artikel 5.2 i förordningen kan ha bidragit till att bevara kustflottornas traditionella fiskeverksamhet och upprätthålla den sociala och ekonomiska infrastrukturen i dessa områden.

STECF noterade att det inte var möjligt att bedöma hur begräsningarna har påverkat, eftersom det krävs ytterligare analys och eftersom många andra bidragande faktorer måste beaktas. Experterna drog emellertid slutsatsen att ingen medlemsstat hade rapporterat några konflikter avseende artikel 5.2 i förordning (EU) nr 1380/2013. STECF konstaterade att denna regel, som har varit i kraft sedan början av 1970-talet och ingick i den första grundförordningen om den gemensamma fiskeripolitiken från 1982 och därefter har ingått i varje översyn av grundförordningen om den gemensamma fiskeripolitiken sedan dess (1992, 2002, 2013), är väl accepterad och motverkar konflikter mellan medlemsstaterna.

- **Konsekvensbedömning**

Som anges i färdplanen för detta initiativ[4] innebär förslaget en förlängning av den nuvarande ordningens varaktighet, på samma sätt som detta gjordes 2012 genom en ändring av den

[3] https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2672864/STECF+20-14+-+Social+dimension+CFP.pdf/a68c6c42-6b64-41fc-b5a0-b724c71aa78e

[4] https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12533-Fiske-forlangning-av-reglerna-for-tilltrade-till-vatten_sv

föregående förordningen om den gemensamma fiskeripolitiken[5]. Ändringarna av bilaga I begränsas till vad som krävs för att återspegla den senaste utvecklingen när det gäller förvaltningen av territorialvatten. Därför behövdes ingen konsekvensbedömning.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Denna åtgärd medför inga ytterligare utgifter för unionen.

2021/0176 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 av den 11 december 2013 vad gäller begränsningar av tillträdet till unionens vatten

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 43.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande[6],

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

(1) Unionsfiskefartyg har lika tillträde till unionens vatten och till de fiskeresurser som omfattas av den gemensamma fiskeripolitiken.

(2) I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013[7] föreskrivs undantag från regeln om lika tillträde under följande omständigheter:

(3) Medlemsstaterna får, i vattnen upp till tolv nautiska mil från baslinjerna, begränsa fisket till fiskefartyg som traditionellt fiskar i dessa vatten från hamnar vid den angränsande kusten.

---

5 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1152/2012 av den 21 november 2012 om ändring av rådets förordning (EG) nr 2371/2002 om bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken.

6 EUT C , , s. .

7 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma fiskeripolitiken, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1954/2003 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2371/2002 och (EG) nr 639/2004 och rådets beslut 2004/585/EG (EUT L 354, 28.12.2013, s. 22).

(4) Medlemsstaterna har också rätt att i vatten upp till 100 nautiska mil från baslinjerna för de av unionens yttersta randområden som avses i artikel 349 första stycket i fördraget, begränsa fisket till fartyg som är registrerade i de territorierna.

(5) De befintliga reglerna om begränsat tillträde till resurser inom ett område av tolv nautiska mil från en medlemsstats baslinjer har gynnat bevarandet genom att begränsa fiskeansträngningen i de känsligaste delarna av unionens vatten. Tack vare reglerna har det också varit möjligt att bevara det traditionella fiske som vissa kustsamhällen är beroende av för sin sociala och ekonomiska utveckling.

(6) De befintliga begränsningarna av tillträdet till de marina biologiska resurserna i vattnen kring de av unionens yttersta randområden som avses i artikel 349 första stycket i fördraget har bidragit till att bevara dessa territoriers lokala ekonomier, med hänsyn tagen till deras strukturella, sociala och ekonomiska situation.

(7) De nuvarande undantagen avseende begränsningar av tillträdet till unionens vatten kommer att upphöra att gälla den 31 december 2022. Undantagen bör emellertid förlängas med ytterligare tio år för att säkerställa kontinuiteten i de nuvarande skyddsåtgärderna och motverka rubbningar av den balans som har uppnåtts sedan den särskilda ordningen infördes.

(8) Bilaga I till förordning (EU) nr 1380/2013 bör ändras till följd av Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen och till följd av en gemensam begäran från Italien och Grekland avseende italienska fartygs tillträde till Joniska havet, Egeiska havet och Libyska havet.

(9) Förordning (EU) nr 1380/2013 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 1380/2013 ska ändras på följande sätt:

(1) I artikel 5.2–4 i förordning (EU) 2015/4 ska uttrycken ”den 31 december 2022” ersättas med uttrycken ”den 31 december 2032”.

(2) Bilaga I ska ersättas med texten i bilaga I till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater från och med den 1 januari 2023.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
Ordförande	*Ordförande*